

Colofon

Copyright 2017: Floor Siemons

Vormgeving: Floor Siemons / Anne Tjallingii

Illustraties: Anne Tjallingii

Druk en bindwerk: Bravenewbooks

ISBN: 9789402170863

Inhoudsopgave

Hoofdstuk 1

1. Lamineren
2. Hoe het zo kwam
3. 13 november 2012
4. Complimenten
5. 15 november 2012
6. Piano

Hoofdstuk 2

- 2.1 17 november 2012
- 2.2 Supermarkt
- 2.3 18 november 2012
- 2.4 Avocado
- 2.5 20 november 2012
- 2.6 21 november 2012

Hoofdstuk 3

- 3.1 24 november 2012
- 3.2 27 november 2012
- 3.3 Wortelbolletjes
- 3.4 29 november 2012
- 3.5 Merie 1

Hoofdstuk 4

- 4.1 jeugdjournaal 30 november 2012
- 4.2 6 december 2012
- 4.3 10 december 2012
- 4.4 Kunst
- 4.5 11 december 2012
- 4.6 Gympies

Hoofdstuk 5

- 5.1 12 december 2012
- 5.2 Kerst
- 5.3 Zoenen
- 5.4 25 januari 2013
- 5.5 Merie 2
- 5.6 4 februari 2013

Hoofdstuk 6

- 6.1 12 februari 2013
- 6.2 Merie 3
- 6.3 14 februari 2013
- 6.4 Tinder
- 6.5 19 februari 2013
- 6.6 Onzichtbaar
- 6.7 Logica

Hoofdstuk 7

- 7.1 12 maart 2013
- 7.2 13 maart 2017
- 7.3 Kopietje
- 7.4 8 oktober 2013
- 7.5 22 oktober 2013
- 7.6 Paardendekens

Hoofdstuk 8

- 8.1 31 oktober 2013
- 8.2 22 november 2013
- 8.3 Waterbed
- 8.4 28 november 2013
- 8.5 Waterbed 2
- 8.6 Merie 4

Voorwoord

Welkom in dit boekje, wat gezellig van je dat je het leest. Alles wat hierin staat is gebaseerd op dingen die echt gebeurd zijn. Ik overdrijf wel graag. Het is een verzameling columns en notulen van het nieuws. Wie notuleert er nou in godsnaam het nieuws?? Geen stress, in hoofdstuk 1 leg ik het je uit. Het wordt superleuk.

Alledaagse dingen, anders bekeken, maatschappelijke thema's en individuele thema's die herkenbaar zijn (of niet) met humor als bindmiddel.

Ik zou zeggen: doe je jas uit, kom verder, ga lekker zitten en laat me je vertellen.

Hoofdstuk 1

1.1

Lamineren

Ah leuk, daar ben je, welkom!

Ik maak nog even wat af, ik ben met een leuk klusje bezig.

Ik zit namelijk te lamineren

Te wat?

Te lamineren. Ik was bij mijn zus en ik wilde voor mijn bedrijfje even wat trainingsschema's lamineren, dus of ik de lamineermachine even mocht lenen.

Dat is me een top apparaat!!

Ik heb meteen ook de labelmaker meegenomen, ook zo'n VET ding!! Mijn zus zei al: "Het beste kan je gewoon de hele avond door lamineren. Gewoon alles doen, knap je zo van op! Hoef je niet te wachten tot ie warm is, gaat het lekker vlot"

Ik ben inmiddels toe aan het lamineren van mijn schoenveters!!

Wat een dikke pret!

Foto's, oude boodschappenlijstjes, mijn diploma's, jeugdtekeningen, bladmuziek, recepten. Ik ga helemaal los met dat ding!

En dan zo'n labelmaker!!

Dat is ook een mooi ding zeg; sensoren, garnituren, gereedschap, reservedingetjes, mapjes met administratie, potjes

kruiden, de hele santenkraam. Of het nu zakelijk of privé is, alles moet eraan geloven. Wat heerlijk om te doen.

Alles is hier inmiddels gelamineerd en gelabeld!!!

En daar knap je gewoon heel erg van op!! Ik heb serieus het gevoel dat ik nu beter georganiseerd ben dan de maffia.

HEERLIJK!

Wel een bende hier in huis nu, sorry daarvoor. Ik moest natuurlijk steeds meer zoeken om te labelen of te lamineren, dus alles overhoop... Maar geloof me, het voelt heel erg georganiseerd.

Ja ja, die zus van mij dat is een hele goede, met handige tips om orde in chaos te brengen, in ieder geval tijdelijk. Want de wet van de wederkerende chaos zegt:

“Chaos is een zichzelf onderhoudend systeem. Hoef je niks aan te doen, komt altijd weer terug”

Ik vind dat niet zo erg. Sterker nog, zolang het systematisch gaat en het redelijk te verklaren is, kan ik er wel wat mee. Ik ben dól op systemen, logica en lamineren.

1.2.

Hoe het zo kwam

Op een gewone woensdagmiddag was er iets (ik weet niet meer wat) opmerkelijks gebeurd in de wereld, dus was het op het nieuws. Met mijn zus en twee vriendinnen hadden we het aan de keukentafel over wat actualiteiten. Mijn zus verzuchtte, tussen het corrigeren van een van de kinderen (2 en 3 jaar jong) door: "Ik wilde dat ik tijd had om het nieuws nog een beetje te volgen, ik kom er gewoon niet meer aan toe."

En dat was 12 november 2012, één dag voor ik, vanuit praktisch oogpunt voor mijn zus, besloot op mijn eigen Facebook-pagina het nieuws even samen te vatten. Dan kon zij in slechts een paar minuten tijd een beetje op de hoogte blijven van wat er gaande was in de wereld.

Vervolgens heb ik RTL Nieuws afgewisseld met 538 Nieuws en af en toe NOS. Een keer uit tijdnood het Jeugdjournaal.

Twee peuters is heel leuk, maar heel erg druk. Natuurlijk kan ik als tante met grote zekerheid zeggen dat mijn nichtje en neefje écht de allerleukste kinderen op de wereld zijn! Oké, het is niet wetenschappelijk bewezen, maar wel zéér waarschijnlijk.

Zelf werk ik vooral. Ik heb de tijd, ik vind het meestal leuk, dus ik werk. Zelfs van mijn hobby heb ik werk gemaakt door een eigen bedrijfje te beginnen, wat echt enorm leuk is om te doen! Ondernemen is een feestje wat mij betreft. Thuis normaliter

geen drukte. Het is ik en twee katten, dus alle tijd voor mezelf en tegenwoordig dus 'het nieuws'.

1.3.

13 november 2012

'Speciaal voor mijn zus' schrijf ik op Facebook:

Ik kijk nu het nieuws... Ze zeggen: 'bla bla economische crisis..', 'wat een blunder.. bla bla et cetera', 'nivelleren van inkomens bla bla.. 'sorry, bla bla..', 'kost geld'. Het is crisis, maar dat was je vast niet ontgaan.

Een of andere generaal in Amerika die een affaire heeft met iemand die al een affaire had, hele toestand. Het lijkt geen soap, het is een soap. Hier verder geen heel belangrijk punt.

Oh, een man die 3 dagen dood langs de A1 lag, omdat de hulpdiensten het verschil tussen rechts en links niet wisten. Dat is zo ongeveer een medische blunder, terwijl er nog niet eens een patiënt is gevonden.

Als je dacht dat het hier k*tweer was, moet je zeker niet naar Italië. Al die gasten daar onder water, een overstroming door slecht weer. Alle paste en Pizza's drijven op straat.

Je kunt het beste naar China verhuizen. Daar groeit de economie als een malle en is het tegengestelde van nivellering

aan de gang. Verder wordt het morgen grijs zeikerig weer (weer). Tot zover dit tijdbesparende bericht, ben je weer bij zus.

1.4

Complimenten

Vandaag heb ik op de stal waar mijn paard staat (ja verklapt, ik ben een paardenmeisje) onze lieve stalpeuter staan bewonderen met haar loopfietsje. Wat een schatje. Twee hele trotse ouders er ook bij, een aangenaam tafereel! Lekker lopen te fietsen.

Ons peutermeisje besluit op een gegeven moment de loopfiets in het fietsenrek te duwen. Lukt eerst niet zo heel best, maar deze dappere meid krijgt het toch voor elkaar. Een hele trotse mama begint te klappen en "goed gedaan, dát is knap!" te roepen. Het kindje glundert en lacht en klapt mee.

En dan denk ik: Ik moet tegenwoordig een hoop meer doen, wil ik mensen zó enthousiast krijgen. De laatste keer dat ik mijn fiets in een rekje zette, klapte er helemaal niemand. Ouder worden is vooral om deze reden denk ik niet zo geliefd. Je moet steeds harder werken voor steeds minder applaus.

En het komt nooit meer terug hè. Mensen die uitbundig juichen als je een plasje doet op de WC, of in staat zijn een feest te geven als je een nacht doorslaapt. Laat staan als je he-le-maal zelf (zonder hulp in welke zin dan ook) kan LOPEN.

Ik loop de hele dag door kantoor te lopen. (Ja, ik loop te lopen. Ik werk in Rotterdam, daar zeggen ze dat). NIEMAND die ook maar op of om kijkt. Ik slaap met gemak een uur of 14 aan een stuk en in plaats van vreugde en lof, kijken twee katten mij kwaad aan, of ik niet iets eerder op had kunnen staan. Ik kom toevallig net van een management tweedaagse waarin ik heb geleerd dat verandering goed is. Die les gaan we dus meteen in de praktijk brengen.

Dus ben op werk gewoon een half uurtje bij de fietsenstalling gaan staan en heb LUID geapplaudisseerd en gejuicht bij iedereen die zijn fiets netjes parkeerde. "GOED GEDAAAAAN!!! Woow, wat knap zeg! Mooi geparkeerd!"

